

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2018/1919**z dnia 4 grudnia 2018 r.****zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 287 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE Polska jest upoważniona do przyznania zwolnienia z podatku od wartości dodanej (VAT) podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 10 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu przystąpienia.
- (2) Na podstawie decyzji Rady 2009/790/WE ⁽²⁾ Polskę upoważniono, do dnia 31 grudnia 2012 r., do przyznania zwolnienia z podatku VAT podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu przystąpienia. Upoważnienie do stosowania tego szczególnego środka następnie przedłużono: decyzją wykonawczą Rady 2012/769/UE ⁽³⁾ do dnia 31 grudnia 2015 r. i decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/1173 ⁽⁴⁾ do dnia 31 grudnia 2018 r. Na mocy decyzji wykonawczej Rady (UE) 2016/2090 ⁽⁵⁾ próg zwolnienia podniesiono do równowartości 40 000 EUR w walucie krajowej.
- (3) W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 15 maja 2018 r., Polska wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania zwolnienia z podatku VAT wobec podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 40 000 EUR w walucie krajowej.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismami z dnia 20 lipca 2018 r. Komisja przekazała wniosek złożony przez Polskę pozostałym państwom członkowskim, z wyjątkiem Hiszpanii, której przekazano wniosek pismem z dnia 23 lipca 2018 r. Pismem z dnia 23 lipca 2018 r. Komisja powiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (5) Z informacji przekazanych przez władze polskie wynika, że uzasadnienie wniosku o przyznanie odstępstwa pozostaje w dużej mierze niezmienione. Środek upraszcza prowadzenie przedsiębiorstwa dużej liczbie podatników, których działalność gospodarcza jest niewielka. Środek skutkuje też zmniejszeniem obciążenia administracyjnego administracji podatkowej poprzez ograniczenie konieczności kontroli małych podatników, co jest stosunkowo kosztowne w porównaniu z odnośną kwotą podatku VAT. Ten szczególny środek jest dla podatników całkowicie nieobowiązkowy.
- (6) Jako że wyższy próg skutkował ograniczeniem zobowiązań w zakresie podatku VAT w odniesieniu do małych przedsiębiorstw, chociaż mogą one wciąż wybrać stosowanie zasad ogólnych VAT zgodnie z art. 290 dyrektywy 2006/112/WE, Polska powinna zostać upoważniona do dalszego stosowania szczególnego środka przez kolejny określony okres do dnia 31 grudnia 2021 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/790/WE z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 53).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2012/769/UE z dnia 4 grudnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 338 z 12.12.2012, s. 27).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1173 z dnia 14 lipca 2015 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 189 z 17.7.2015, s. 36).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/2090 z dnia 21 listopada 2016 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 324 z 30.11.2016, s. 7).

- (7) Ponieważ trwa przegląd art. 281–294 dyrektywy 2006/112/WE regulujących procedurę szczególną dla małych przedsiębiorstw, możliwe jest, że jeszcze przed upływem okresu obowiązywania odstępstwa, przypadającym na dzień 31 grudnia 2021 r., zostanie przyjęta dyrektywa zmieniająca te artykuły, która ustanowi datę, od której państwa członkowskie będą zobowiązane do zastosowania przepisów krajowych. W takim przypadku niniejsza decyzja powinna przestać obowiązywać.
- (8) Odstępstwo to nie wpływa negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT, ponieważ Polska ma obliczyć rekompensatę zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 ⁽¹⁾.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/790/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 2 decyzji 2009/790/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do wcześniejszego z poniższych dni:

- a) 31 grudnia 2021 r.;
- b) dnia, od którego państwa członkowskie będą stosować przepisy krajowe, do przyjęcia których będą zobowiązane w przypadku przyjęcia dyrektywy zmieniającej art. 281–294 dyrektywy 2006/112/WE regulujące procedurę szczególną dla małych przedsiębiorstw.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
H. LÖGER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9).